

Til nr. 25.

Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 10.

Til nr. 26.

Miljøministeren har oplyst, at byplanlovens § 7, stk. 3, om ændringer af et offentliggjort forslag til byplanvedtægt i ministeriets praksis har været anvendt således, at der ved ændringer af det oprindelige forslag, som fremkalder mere byrdefulde regler for en eller flere grundejere, er krævet særskilt underretning af de pågældende ejere med fastsættelse af en indsigelsesfrist — medmindre der som følge af ændringernes omfang er krævet en ny almindelig offentliggørelse af det ændrede forslag.

Også på denne baggrund findes det rigtigst, at kommunalbestyrelsen pålægges at give individuel underretning til de direkte berørte ejere eller lejere i tilfælde, hvor ændringer af et lokalplanforslag efter kommunalbestyrelsens skøn vil få væsentlige konsekvenser for flere ejere eller lejere end dem, der har foranlediget ændringen foretaget ved at fremsætte indsigelse mod det oprindelige forslag.

Til nr. 27.

Ændringsforslaget tilsigter at give § 28, stk. 1, en affattelse, der er ganske parallel med affattelsen af den tilsvarende bestemmelse i § 10.

Det er ikke hensigten med den ændrede affattelse at fratage bestemmelsen dens karakter af at være en regel, der kun bringes i anvendelse i undtagelsestilfælde. Det findes imidlertid ønskeligt, at de nævnte bestemmelser anvendelsesområde ikke på forhånd afgrænses helt så snævert, som det kan uledes af lovforslagets bemærkninger til dem.

Til nr. 29.

Da udvalget har fundet det ønskeligt, at miljøministeren tilskyndes til at søge sin stillingtagen til lokalplanforslag, der efter § 28, stk. 3, kræver ministerens godkendelse, afklaret så hurtigt som muligt, har udvalget anmodet ministeren om at stille ændringsforslag nr. 29.

Til nr. 31.

Fremskridtspartiet mener, at med så stor en indskrænkning i den private ejendomsret,

som lokalplanerne kan være, er det ikke rimeligt, at kommunen kan fritages for at overtage en ejendom, den selv med lokalplanens pålæg har gjort til en økonomisk byrde for ejeren ved at hindre, at ejendommen udnyttes efter ejerens ønske.

Til nr. 32.

Fremskridtspartiet finder det yderst betænkeligt, at kommunalbestyrelser kan ekspropriere privat ejendom samt private rettigheder over fast ejendom.

Til nr. 33 og 34.

Ændringsforslagene er en konsekvens af ændringsforslag nr. 4, 5 og 16. Indtil kommuneplanen med den deri indeholdte tidsfølgeplanlægning foreligger, vil det efter den foreslåede affattelse — ligesom efter det oprindelige lovforslag fra maj 1974 — bero på kommunalbestyrelsens skøn, om udstykningen vil stride mod en forsvarlig og hensigtsmæssig byudvikling på det pågældende tidspunkt. Det er imidlertid en selvfølge, at kommunalbestyrelsens skøn må basere sig på en form for tidsfølgeplanlægning, som kommunalbestyrelsen kan redegøre nærmere for.

Af tekniske årsager foreslås bestemmelsen optaget i et selvstændigt stykke, jfr. ændringsforslag nr. 43.

Til nr. 35.

Betegnelsen „bebyggelsesprocent“ findes bedre end „byggekvote“ at dække definitionen i § 42, stk. 2.

Til nr. 36 og 37.

Bl. a. på baggrund af henvendelserne fra Butikshandelens Fællesråd og FDB findes det ønskeligt, at der åbnes mulighed for fastsættelse af en noget større bebyggelsesprocent end 40 for den i § 42, stk. 1, d, nævnte „anden bebyggelse“ i tilfælde, hvor en grund adskiller sig væsentligt fra andre grunde i henseende til beliggenhed eller udnyttelse. Udvalget har særlig haft de tilfælde for øje, hvor udeladelsen af det såkaldte tillægsareal ved beregningen af bebyggelsesprocenten ville medføre en væsentlig begrænsning af bebyggelsens tilladte omfang i forhold til de nugældende regler om maksimale udnyttelsesgrader, hvilket især gør sig gældende ved hjørnegrunde eller grunde beliggende